

Benvinguts a l'Alberg Pau Casals Canigó.

No cal dir que ens satisfà enormement que la primera activitat programada en aquestes instal·lacions on sou ara siguin precisament les Trobades Culturals Pirinenques, en la dotzena edició. Considerem que infonen sentit a l'ànima d'aquest edifici i que avui pren la perspectiva justa del que hi volem fer.

Aquesta mansió, popularment coneguda a Prada com a castell, té un origen transpirinenc, com veurem ara. L'industrial químic barceloní Amadeu Cros i la seva esposa Carolina Xuriquer tenien Prada com a vila d'estiueig –l'any 1872 s'hi construïren La Rivereta (l'actual casa de la vila de Prada, aquí al costat), casal que seria per a una de les seves filles, M. Àngels, en casar-se amb Alfred Lafabregue-. L'altra filla del matrimoni, Consol (nascuda a Prada), es casà amb el també pradenc Albert Marty, i l'any 1924 construïren la mansió Vallroc, on som ara, encarregada a l'arquitecte barceloní Ricard Segalà seguint el model d'una altra casa d'aquest mateix arquitecte situada a l'avinguda del Tibidabo de Barcelona (l'actual Col·legi Sil).

El nom ben explícit de Centre Transfronterer d'Estudis Pau Casals correspon al que la Fundació Universitat Catalana d'Estiu (de Barcelona) i l'Associació Universitat Catalana d'Estiu (de Perpinyà) férem servir en la construcció dels dos edificis annexos de dormitoris (programa Interreg III-A França-Espanya 2000-2006) i, juntament amb la Societat Andorrana de Ciències, en la rehabilitació de la mansió Vallroc (Programa operatiu de cooperació transfronterera Espanya-França-Andorra 2007-2013). L'arquitecte Yves Jautard, establert a Rià, ha estat l'arquitecte encarregat de donar-hi l'enfocament sostenible (geotèrmia, energia fotovoltaica, calefacció per biomassa, aïllaments...). Potser ara és el moment de recordar un altre arquitecte, ja desaparegut, especialitzat en arquitectura climàtica i catedràtic a la Universitat Politècnica de Catalunya, Rafael Serra i Florensa, que s'encarregà d'un primer projecte, ben interessant, quan la ubicació havia de ser el gran

Ramon Gual i Casals, professor jubilat, director de l'editorial Terra Nostra i tresorer de l'Associació Universitat Catalana d'Estiu (Perpinyà)

Joan Maluquer i Ferrer, gerent de la Fundació Universitat Catalana d'Estiu (Barcelona) i director d'Edicions Galerada

edifici de la granja de l'abadia de Sant Miquel de Cuixà; projecte que, per diverses raons que ens abstindrem d'explicar, no es pogué dur malauradament a terme.

Aquest alberg, que comercialment ara anomenem Alberg Pau Casals Canigó, és un exemple d'implicació d'administracions públiques diverses, pròximes i no tan pròximes, en la construcció del projecte europeu. Així, doncs, hi han participat la Generalitat de Catalunya, les diputacions de Barcelona, Lleida, Girona i Tarragona, els consells insulars de Mallorca i Eivissa, el Consell Regional del Llenguadoc-Rosselló, el Consell General del Pirineu Oriental, la vila de Prada i el Govern d'Andorra.

Finalment, ens ha semblat també interessant per als assistents a aquestes Trobades Culturals Pirinenques de passar-vos el DVD *El vol de Gentil i Flordeneu*, elaborat per encàrrec de la Universitat Catalana d'Estiu, amb el suport de la Generalitat de Catalunya, en la commemoració dels cent anys de la mort de Jacint Verdaguer, l'any 2002. En aquest vídeo, des d'un helicòpter, es ressegueix el trajecte –descrit en el cant IV de Canigó–, el vol que emprenen pel nostre Pirineu Gentil i Flordeneu, partint del Canigó fins a la Maladeta i tornant al Canigó. Ens sembla adequadíssim per a aquestes trobades que ara iniciareu. Sempre hi trobareu acolliment.